

[Valdemar Thomsen.]

liggende Tilfælde — personlig vil jeg selvfølgelig langt foretrække den sidste Fremgangsmaade. Men maaske den højtærede Socialminister, naar han faar Ordet, vil forklare, hvad Aarsagen er til Forskelligheden i Fremgangsmaaden.

Hvad Lovforslaget i øvrigt angaar, kan jeg sige, at min Gruppe ikke har noget imod, at trængende Personer faar den omhandlede Hjælp til Indkøb af Smør. Om den omhandlede Fordeling er den rigtige, er jeg noget i Tvivl om. De ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen og Hr. Skjerbæk har allerede været inde paa den Side af Sagen, og da jeg i det væsentlige kan tiltræde de Betragtninger, som navnlig Hr. Søren P. Larsen gjorde gældende, skal jeg indskrænke mig til at sige, at ogsaa jeg tror, at Loven af 22. December 1939 om Fordeling af Oksekød m. v. burde have været retningsgivende i det foreliggende Tilfælde.

I § 5 i den nævnte Lov hedder det, at det paahviler Kommunerne at træffe Afgørelse om, i hvilket Omfang der skal ydes en Person Hjælp, og at der særlig maa tages Hensyn til den paagældendes Forsørgelsesbyrde. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om Forsørgelsesbyrden i højere Grad toges i Betragtning, end Tilfældet er i Lovforslaget, ikke fordi Børn skal sikres Fødtstof fremfor andre, men navnlig fordi Børn skal have sund og god Føde. Det er klart, som der allerede er gjort opmærksom paa, at mange Alders- og Invaliderentydere bør have Del i Hjælpen, men det er lige saa sikkert, at der er mange Hjem, navnlig hvor Børneflokkene er stor, der er langt daarligere stillet end de, der efter Forslaget kommer i Betragtning.

Det har undret mig at se Bestemmelsen under e) i § 1, der gaar ud paa, at Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser skal have Hjælp, medens andre arbejdsløse, bl. a. de, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gjorde opmærksom paa — de, der er Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund —, er udelukket derfra. Er, maa jeg spørge, Minister Fibiger indforstaaet med en saadan Formulering? Hvis det virkelig er Tilfældet, hvad Mening er der saa i det hele taget med de mange nye Ministre, vi har faaet? I øvrigt er der noget paafaldende i ved denne Lejlighed at se, at to af Regeringspartiernes Ordførere fremsætter en saa skarp Kritik, som Tilfældet har været, idet de paa Forhaand siger — det gælder i

hvert Fald Venstres Ordfører —, at deres Parti ikke vil have noget som helst med det foreliggende Forslag at gøre, hvis det ikke ændres saadan og saadan. Det er noget nyt. Tidligere har man altid været stillet over for det, at Regeringspartiernes Ordførere i høje Toner roste alt det, som er kommet fra Regeringen, men det er en Forandring, som man maa sige fryder.

Med Hensyn til Fordelingen af de Midler, her er Tale om, vil jeg sige, at vore Kommunalbestyrelser efterhaanden nærmest faar den Opgave at udføre det, som andre ofte paa diktatorisk Vis træffer Beslutning om. Her er et Tilfælde, hvor det er rimeligt og naturligt — jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Skjerbæk gjorde opmærksom paa det — at overlade Afgørelsen til lokalt kendte Kvinder og Mænd, og det vil jeg meget anbefale sker. Og lad mig tilføje, at det helst skulde ske paa en saadan Maade, at ogsaa de Personer, der faar Hjælp efter Bekendtgørelsen af 24. April, kommer ind under Loven. Med Hensyn til denne Bekendtgørelse — og den har jo Indflydelse ogsaa paa det, som her skal vedtages — mener jeg, at Skatteaaret 1939—40 ikke er heldigt som Grundlag for Uddeling af Margarinekort og Smørrabatkort, og jeg vil meget bede om, at Kommunalbestyrelserne faar Lov til at træffe Afgørelse i de enkelte Tilfælde.

Der er et Spørgsmaal, jeg i denne Forbindelse gerne vil have klaret om muligt, det vedrører Indkvartering af tyske Tropper. Har de Kvarterværter, vil jeg gerne spørge, der faar en saadan Indkvartering med Pligt til fuld Bepising, Ret til de forskellige Rationeringskort, og kan de vente i Tilfælde, hvor det maa anses for rimeligt, at faa udleveret Rabatkort?

Maa jeg til Slut sige, at jeg deler ikke den Anskuelse, der gaar ud paa, at en Indskrænkning af Margarineproduktionen er særlig beklagelig, og til Trøst for dem, der har denne Anskuelse, kan jeg henvise til at studere de af Statistisk Departement udarbejdede Ernæringskurver, der viser tre forskellige Ting. For det første, at vi her i Danmark har været et af de mest margarinespisende Folk i Verden. Det fremgaar af Kurven, at vi i Aaret fra Oktober 1917 til Oktober 1918 paa Grund af Verdenskrigen ikke kunde faa Margarine. For det andet siger denne Kurve dette opsigtsvækkende, at vi i det Aar, da Befolkningen var henvist til at spise Smør i Stedet for Margarine, fik en Sundhedstilstand, hvor-